

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-168

24.2.2025

If Skadeforsikring NUF

Bilansvar

Kollisjon – sammenstøt på parkeringsområde – sannsynliggjort påkjørsel bakfra? – bal. § 8.

Klager og motparten støtte sammen på et parkeringsområde. Det forelå ikke felles undertegnet skademelding, og partene var uenige om hendelsesforløpet. Klager anførte at motparten rygget på hans bil, mens motparten anførte at han sto stille, og at klager var skyld i kollisjonen. Foretakene konkluderte med at hver part måtte bære sin egen skade. Klager bestred ansvar, og klaget inn sitt foretak med krav om å få erstattet reparasjonskostnadene. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsfordeling etter sammenstøt mellom klager og motpartens kjøretøy.

Det oppsto sammenstøt mellom klagers bil og motpartens varebil inne på et ladestasjonsområde 19.3.24. Det ble ikke tegnet felles skademelding, og partene var uenige om hendelsesforløpet.

Fra nettskademelding utfylt av saksbehandler etter telefonsamtale med klager hitsettes:

MP rygger ut fra ladestasjon og inn i siden av FT sin bil. FT sin bil er i bevegelse på vei forbi bak MP, blir derfor skade på FT sin framdør, bakdlø og noe på baksjerm. MP ville ikke fylle ut fskm og kjørte fra stedet. MP mente det var FT som hadde kjørt inn i hans bil. Setter ikke saken klar grunnet uenighet om ansvar ...

Fra motpartens forklaring hitsettes:

Jeg var på ... [bensinstasjon] og ladet ferdig bilen. Jeg var på vei til å rygge bakover da vedkommende sto bak meg. Det førte til at jeg måtte stoppe bilen. Rett etterpå kom det inngående bil på stasjon. Vedkommende mistet kontrollen over bilen sin og kjørte på min bil. I dialog med vedkommende har han skrapet opp sin høyreside av bilen mot min hengerfeste. Viktig å bemerke at bilen min sto parkert.

Ettersom partene hadde gitt motstridende forklaringer, og det ikke var fremlagt avgjørende bevis, valgte foretakene å løse saken med at hver part måtte bære egen skade.

Klager påklaget avgjørelsen til foretakets Kundeombud, som valgte å opprettholde foretakets standpunkt 29.7.24.

Etter ytterlig dialog med Kundeombudet meldte klager saken inn til Finansklagenemnda 18.9.24.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må bære fullt ansvar for bilskaden. Ifølge klagers forklaring passerte han motpartens varebil idet denne skulle rygge ut fra ladestasjonen.

Motparten stoppet ikke opp og traff klagers bil med sitt tilhengerfeste. Den som rygger har etter gjeldende trafikkregler fullt og helt ansvar. Klager bestrider motpartens påstand om at han sto stille i kollisjonsøyeblikket og mener dette kan sannsynliggjøres ut ifra hvordan skaden ble påført kjøretøyene.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at hver part må bære egen skade. Bakgrunnen er at det ikke foreligger felles skademelding, at partene ikke er enige om hendelsesforløpet, samt at

det ikke er fremlagt andre forhold som tilsier at foretaket kan fordele ansvar i saken.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarsfordeling er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg her til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt (b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av motpartens foretak. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre et grunnlag for ansvar hos motparten, gjelder hovedregelen om at partene må bære egen skade. Om det finnes felles undertegnet skademelding danner den alltid hovedgrunnlaget for avgjørelsen. Forutsetning for at ansvar skal ilegges er at bilføreren har utvist uaktsomhet eller kjørt i strid med trafikkreglene.

I denne saken foreligger det ingen fellessignert skademelding. Samtidig har partene gitt motstridende forklaringer om hendelsesforløpet. Ifølge din forklaring passerte du motpartens kjøretøy idet denne skulle rygge ut fra ladestasjonen. Motparten stoppet ikke opp og traff din bil med sitt tilhengerfeste. Dette bestrider motparten som på sin side hevder at han stoppet sin ryggemanøver for en fotgjenger. Du kjørte da inn på ladestasjonsområdet, mistet kontroll over bilen og kjørte på motparten som sto stille i kollisjonsøyeblikket.

Det er ikke innhentet vitneuttalelser som underbygger noen av partens forklaringer. Videre forstår vi det slik at saken har blitt fremlagt for foretakets interne takstmann, som hevder at skaden like gjerne kunne ha skjedd som følge av begge partsforklaringer.

Sekretariatet har fått fremlagt bilder av kjøretøyene på skadestedet. Disse viser at du har fått påført ripe(r) fra høyre fordør til bakdør, samt en bulk på bilens bakside/bakskjerm. Du forklarer at bildene viser at skaden blir større desto lenger bak på bilen man kommer, og at skadeomfanget ikke harmoniserer med motpartens forklaring om at han sto stille i kollisjonsøyeblikket. Du kan ikke ha kjørt sidelengs for deretter ha truffet hengerfestet med din bils høyre fordør. Dette er ifølge din oppfatning ikke fysisk mulig.

Til dette gjør vi oppmerksom på at fremlagte bilder er fra tiden etter uhellet, og at disse ikke viser kjøretøyenes fart eller plassering i kollisjonsøyeblikket. Som nevnt har ikke sekretariatet teknisk kompetanse, og kan ikke på selvstendig grunnlag ta stilling til hvordan et sammenstøt har oppstått ut fra bilder av skadeomfanget på biler alene. For at vi skal kunne ta stilling til ansvarsspørsmålet, må vi få tilsendt takstrapporter, fagkyndiguttalelser, rekonstruksjon eller analyse av situasjonen som dokumenterer at motparten er mer å bebreide for sammenstøtet. Følgelig kan ikke mottatt bilder tas til inntekt for at motparten var skyld i sammenstøtet.

Etter gjennomgang av sakens dokumenter finner vi at du ut fra alminnelige bevisbetraktninger ikke har sannsynliggjort at motparten har handlet i strid med trafikkregler eller opptrådt uaktsomt. Som nevnt vil vi ved behandling av saker kun forholde oss til den skriftlige dokumentasjonen som partene har innhentet og fremlagt. Det foreligger motstridende forklaringer, og det er ikke fremlagt nøytrale vitneforklaringer eller andre teknisk bevis som kan bekrefte noen av partenes påstander. Ettersom nøyaktig plassering og skader på bilene for øvrig er uklare, så er det ikke mulig å konkludere med ansvar i saken. Tilfellet må derfor løses med at hver part bærer sin egen skade, jf. bal. § 8.

Finansklagenemnda har i en rekke avgjørelser der det foreligger motstridende forklaringer, konkludert med at hver part må bære egen skade da det ikke er ansett å foreligge tilstrekkelig dokumentasjon for at noen av partene har opptrådt uaktsomt eller brutt trafikkreglene. Fra nemndas side er det i slike tilfeller konkludert med at en må falle ned på hovedregelen i bal. § 8, som er at hver part bærer egen skade.

Til støtte for dette kan det vises til tidligere nemndavgjørelse FinKN 2020-920. Det oppsto sammenstøt mellom klagers og motpartens bil. Klager anførte at motparten rygget i hennes bil, mens motparten anførte at føreren av klagers bil kjørte i hans bil. Det forelå ikke felles undertegnet skademelding, og hver part hadde ulike forklaringer til hendelsen. Foretaket konkluderte med at hver part må bære sin egen skade. Klager bestred ansvar, klaget inn eget foretak og krevde tilbakebetalt egenandel og omgjort bonustap. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt. Fra nemndas uttalelse hitsettes:

Klager og motparten har ikke undertegnet felles skademelding og har forskjellig forklaring på hvordan skaden oppsto. Klager anfører at motparten rygget inn i henne, mens motparten har forklart at klager kjørte på ham, og at han sto stille i kollisjonsøyeblikket. Nemnda har ikke grunnlag for å si at den ene forklaringer er mer sannsynlig enn den andre. Det er ingen vitner til kollisjonen, og nemnda kan ikke se at det foreligger tekniske bevis som tilsier at den ene forklaringen er mest sannsynlig. Nemnda kan heller ikke se at klagers etterfølgende forklaring dokumenterer at hennes forklaring er mer sannsynlig enn motpartens forklaring. I slike tilfeller må man falle tilbake på utgangspunktet i bal. § 8, at hver part bærer sin skade.

I sakens anledning viser vi også til avsagte nemndsavgjørelser 2021-1267, 2021-995, 2019-059 m.fl. der nemnda i samtlige saker har konkludert med at hver part bærer egen skade, da ansvarsgrunnlag ikke er dokumentert hos noen av partene.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).